

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش آسیب های دنیاگرایی مبتنی بر مفاهیم نهج البلاغه بر تلویحات خود ارجاعی زنان مبتلابه دیابت نوع دو

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نسرین امینی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی. دانشکده روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند

فاطمه شهابی زاده - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند

خلاصه مقاله:

دیابت پیچیده ترین بیماری مزمنی است که موجب اختلالات بشمار روانشناختی میگردد. درمان جامع آن، مستلزم ارزیابی مشکلات روانی بیماران میباشد. مطالعه حاضر باهدف بررسی اثربخشی آموزش آسیب های دنیاگرایی مبتنی بر نهج البلاغه بر تلویحات خود ارجاعی زنان مبتلابه دیابت نوع دو انجام گرفته است. طرح پژوهش شبه تجربی از نوع 15 پیش آزمون پس آزمون با گروه آزمایش گواه است. از بین زنان مبتلابه دیابت نوع دو که در شبکه بهداشت درمان شهرستان بردسکن پرونده داشتند، 40 نفر به صورت تصادفی انتخاب در دو گروه آزمایش کنترل هر گروه 20 نفر جایگزین شدند. در پیش آزمون پرسشنامه عدم تحمل بلاتکلیفی توسط شرکت کنندگان تکمیل شد. سپس 15 مداخله با روش آموزش آسیب های دنیاگرایی مبتنی بر نهج البلاغه به مدت جلسه ساعته بر روی گروه آزمایش اجرا شد. برای تحلیل داده ها از نرم افزار spss ویرایش 23 استفاده شد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که اثر متغیر مستقل بر روی متغیر وابسته قابل ملاحظه در سطح $p < 0/000$ معنادار بوده است آموزش آسیب های دنیاگرایی بر تلویحات خود ارجاعی بیماران دیابتی تاثیر گذاشته است. بر اساس نتایج، آموزش آسیب های دنیاگرایی مبتنی بر نهج البلاغه در بیماران دیابتی میتواند میزان تلویحات خود ارجاعی را کاهش دهد؛ بنابراین از این روش میتوان برای کنترل کاهش پیامدهای روانی جسمی دیابت استفاده کرد

کلمات کلیدی:

دیابت نوع دو، تلویحات خود ارجاعی، آموزش آسیب های دنیاگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/843197>

